

PLUNDROWAĆ (37) *vb impf*

plundrować (32), **plondrować** (2), **plądrować** (2), **plandrować** (1), **[plindrować]**;
plondrować *KochPs*, *ActReg*; plądrować *CzechEp* (2); plandrować *RejAp*.

Pierwsze o oraz a jasne; drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf plundrować (3). $\diamond$ *praes* 1 sg plundruję (8). $\diamond$ 3 sg plundruje (7). $\diamond$ 3 pl plundrują (2). $\diamond$ *praet* 3 sg *m* plundrował (6). *n* plundrowało (1). $\diamond$ 3 pl *m pers* plundrowali (6). $\diamond$ *part praes act* plundrując (4).

Sł stp brak, Cn: plondrować, Linde XVIII w.: plądrować; poza tym bez cytatu: plondrować.

1. Niszczyć, pustoszyć, ograbiał napadając zbrojnie (o krainach i zbiorowiskach ludzkich) (z niem. *plündern*); *diripere Calep, Cn; depopulari, depraedari, devastare, grassari, expopulari Calep; infestum [aliquid] reddere latrociniiis, praedari, spoliare, vexare Cn [w tym: co (23), kogo (3)] (33) : RejZwierc 251v; lud trapią/ dziedzictwo twoje plondrują KochPs 141; Ták wśzytkich v Smoleńfká Witołd zśzykowawśzy/ Y zagony plundrować w Moskwę rozefławśzy/ Sam z Niemcámi/ z Polaki burzył aż do Oki StryjKron 517; [zołnierze] miáśto poślugi czego nieprzyiaciel nie zwoiował/ to oni wracáiąc fię plundrowáli StryjKron 682, 36, 51, 309, 335, 406, 652; CzechEp 378, 379; Tátarzyn Ruśkie źiemie częśtokróć plundruie BielSen 19; PaprUp I3v; ZawJeft 15; ActReg 7; Calep 298a, 308b, 315a, 395a; Phil H2; KmitaSpit A3; [Tatarowie co rok nas plundrują BogowieFałsz 187; PaprHerby 37; ŁaszcZOkulary H4].*

W połączeniach szeregowych (5): Tatarowie bez odporu Polśkie źiemie aż po łame Tatry Węgieřskie fówolnie burzyli/ plundrowáli/ y palili. StryjKron 370; Grařsor – Iako zbuica [!] odzierám. Plundruię, gwałtem biore. Calep 463a, 308a, 328a, 822b.

Zwrot: »mieczeniem, (i) ogniem plundrować« [szyk zmienny] (3): Woiewodá Wołofki [...] zwielkim woyskiem wtárgnął był/ mieczem/ ogniem burząc y plundrując okoliczne wołości. StryjKron 717, 335, 712.

Szeregi: »burzyć i plundrować« (3): Sigmunt [...] do Lifland wciągnął/ ktore przez dwanaście dni prętkimi zagony burząc y plundrując/ wielkie łupy y wzdobycz do Litwy bez odporu wyprowadził. StryjKron 577, 335, 717. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

W charakterystycznych połączeniach: plundrować dobytki, domy, dziedzictwo, dzierżawy, ludzi, Mazowsze, miasto, okręty, państwa, sioła, wsi, wołości, ziemi(c)ę (5); plundrować częśtokróć, okrutnie, srogo, swowolnie, szeroko, wiele.

Przen: Niszczyć (2) : Niedořtáteczné chudobá plundruie: Bogacz w dořtátku nędze nie łkofztuie. ZawJeft 27, 30.

2. Okradać [kogo, co] (4) : plundrował Ratuřze/ Kościoły/ y Bogi: Sźláchtę/ Kupce/ Miefzczány/ náwet y złe wrogi. KlonWor 18, 10.

plundrować komu (1): [złodzieje] nieostroźne gořpodarze niřzczą: Komory im plundruią KlonWor 37.

Przen (1) :

Szereg: »łupić, plandrować« (1): Nie mrimayźe ábyć Pan był złodziey ále ták cie chce łkárác iáko złodziey karze człowieká złego z dopuřzczenia Páńfkiego/ bo iuź nań przypada gdy o tym on nędzniczek nic nie myřli/ [...] iuź łupi iuź plándruie wśzytko dobro iego. RejAp 36.

Synonimy: 1. drapieżać, grabić, łupić, nachodzić, najeżdżać, napadać, plenić, pustoszyć; 2. drapieżać, grabić, kraść, łupić, nachodzić, najeżdżać, napadać, okradać, plenić, pustoszyć.

Formacje współrdzenne: popłądrować, splundrować, wyplundrować.

Cf **PLUNDROWANIE, PLUNDRUJĄCY**

DDJ